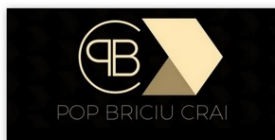

Modificari legislative în materie societara. Modificarea Legii Nr. 31/1990

În data de 30 octombrie 2020 a fost [anunțată](#) emiterea Decretului Președintelui României nr. 821/2020 pentru promulgarea [Legii pentru simplificarea și debirocratizarea transferului de părți sociale și a varsării capitalului social prin modificarea Legii societăților nr. 31/1990](#) (denumită în cele ce urmează „Legea”) prin care au fost reglementate o serie de modificari de interes în materie societara, în special în privința transferului părților sociale și a varsării capitalului social.

Forma trimisa pentru promulgare poate fi regasita [aici](#). Din informațiile aflate pe site-ul Camerei Deputaților, actul normativ urmează a purta nr. 223/2020.

În ciuda denumirii care pare a restrânge obiectul de reglementare doar la cele două subiecte – (1) transferul părților sociale și (2) varsarea capitalului social – legea cuprinde prevederi și în alte domenii de aplicare a Legii nr. 31/1990.

Vom analiza în cele ce urmează câteva dintre cele de interes, , cu mențiunea ca, în general, modificările vizează societățile cu răspundere limitată, și nu alte tipuri de societăți.

I. TRANSFERUL PĂRȚILOR SOCIALE.

a. ELIMINAREA PROCEDURII OPOZIȚIEI.

Una dintre cele mai însemnate modificari ale Legii nr. 31/1990 o reprezintă abrogarea integrală a dispozițiilor art. 202 alin. (21) – (24).

Abrogarea normelor conduce, în esență, la posibilitatea transferării prin acte între vii (cesiune, donație etc.) a părților sociale de către un asociat, către o terță persoană, non-asociat, fără a mai fi parcursă procedura opoziției, adică fără a mai aștepta termenul de 30 de zile impus de lege pentru a fi formulată o astfel de cerere.

Practic, transferul părților sociale se va realiza în aceleași condiții ca între asociați.

Modificarea ni se pare bine venită, cu atât mai mult cu cât procedura inițială, cronofagă, putea fi și era în mod constant ”ocolită” printr-o simplă majorare a capitalului social și cooptarea terțului ca acționar, urmată imediat de cesiunea către acesta a părților sociale, o ”porțiță”

care nu mai presupunea așteptarea termenului de opoziție.

b. CVORUMUL/MAJORITATEA NECESARĂ CESIUNII PĂRȚILOR SOCIALE CĂTRE TERȚI.

O a doua schimbare de esență a prevederilor Legii nr. 31/1990 este modificarea dispozițiilor art. 202 alin. (2) care cuprindea una dintre puținele situații în care părțile nu puteau deroga prin actul constitutiv de la o anumită condiție/formalitate a adoptării unei hotărâri a adunării asociaților, în cazul nostru a cvorumului și, subsecvent, a majorității necesare aprobării unei cesiuni de acțiuni către persoane din afara societății.

În forma inițială a textului, pentru a transfera părțile sociale către un terț de societate, se impunea un vot de trei patrimi din capitalul social.

În actuala formă a legii, legiuitorul, prin adăugarea sintagmei ”*dacă actul constitutiv nu prevede altfel, [...]*”, permite ca asociații, prin actul constitutiv, să prevadă în mod expres posibilitatea adoptării hotărârii cu alt cvorum și altă majoritate decât cea de trei patrimi din capitalul social.

II. CAPITALUL SOCIAL ȘI VALOAREA PĂRȚILOR SOCIALE.

Prin modificarea art. 11 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, s-au eliminat două elemente de referință din forma trecută a textului, respectiv:

- i. valoarea minimă a capitalului social de 200 de lei și
- ii. condiția unei valori minime de 10 lei pentru fiecare parte socială.

Așa fiind, se poate observa faptul că în actuala reglementare, se poate prevedea, în mod liber, orice valoare a capitalului social, fără un prag minim sau maxim, dar și stabilirea valorii unei părți sociale și sub suma de 10 lei.

Analizând expunerea de motive a actului normativ (disponibilă [aici](#)), considerăm că în mod corect și cu o viziune economico – juridică rațională, inițiatorii actului normativ au recunoscut că impunerea unui capital social minim reprezintă, în realitate, doar o falsă garanție a creditorilor societății (*respectiv ca și găj general în limita capitalului social*), în condițiile în care, indiferent de valoarea capitalului social subscris și/sau varsat, valoarea nu era niciodată indisponibilizată în acest scop, ci intra foarte rapid în circuitul normal al valorilor patrimoniale ale societății (*cu alte cuvinte, sumele de bani erau cheltuite ca și cum ar fi fost un fond disponibil fără restricții în conturile societății*).

III. VĂRSAREA CAPITALULUI SOCIAL.

Corespunzător modificărilor menționate mai sus cu privire la valoarea capitalului social și a valorii părților sociale, legiuitorul a modificat și prevederile art. 36 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 31/1990, în sensul în care nu mai este necesar a se face dovada varsării capitalului social la constituirea societății, ori la majorarea capitalului sau social, în cazul societăților cu răspundere limitată.

Drept urmare, chiar dacă sumele de bani nu au fost varsate în contul de capital social al societății, formalitățile aferente (înmatricularea sau majorarea capitalului social) vor putea fi înregistrate totuși în Registrul Comerțului.

IV. ALTE MODIFICĂRI.

Separat de cele de mai sus, actul normativ prevede și alte modificări ale Legii nr. 31/1990, pe care doar le vom aminti punctual în cele de mai jos (fără a fi o enumerare exhaustivă):

- a. Eliminarea formalității depunerii documentului care atestă dreptul de folosință privind sediul social cu înregistrarea prealabilă la organul fiscal competent (*s-a prevăzut o formă mult mai utilă, inclusiv din punct de vedere al rigorii fiscale, respectiv transmiterea documentului chiar de Oficiul Registrului Comerțului către organul fiscal, în scopul înregistrării*);
- b. Abrogarea art. 203 alin. (3) din Legea nr. 31/1990, ceea ce conduce, la prima vedere, la faptul că înregistrarea transferului părților sociale se va face exclusiv pe baza actului modificator (de ex.: hotărârea A.G.A.) și a actului constitutiv actualizat, deci fără depunerea actului de transmitere (contract de cesiune, donație etc.);
- c. Modificarea unor reguli de ordin procesual privind judecarea opoziției reglementate de art. 62 din Legea nr. 31/1990.

V. CONCLUZIE.

Ca o concluzie, considerăm că atenția acordată de legiuitor în ultima perioadă în materie societară, dar și modificările intervenite sau preconizate în perioada următoare (*amintind aici propunerea de reformă privind Registrul Comerțului – disponibilă [aici](#)*), sunt de apreciat (*fără să ne propunem a tranșa prin prezentul articol justele lor*).

Modificările ne arată o atenție justificată și necesară îndreptată către mediul de afaceri, care își fundamentează cadrul juridic societar pe o legislație veche, ce nu a ținut pasul cu evoluția și stadiul european și internațional în domeniu.